

MONUMENTEN REDDER

André van Stigt (Amsterdam, 1959) drukt met de renovatie van historische panden als De Hallen, Pakhuis de Zwijger, de Silodam en het Olympisch Stadion een fraai stempel op de stad.

Tientallen jaren was de Remise Tollensstraat een gigantische bouwval, nog afgesloten ook. Weg met die meuk, zou je denken.

Architect André van Stigt: "Dat heb ik nou nooit gehad. Dat zeiden ze ook van het Olympisch stadion: die betonnen pispak, weg ermee. En nu is het niet meer weg te denken."

Maar wat ziet Van Stigt dan, als hij kijkt naar zo'n vervallen pand? "Ik zie een heel leven. De remise is niet een gebouw of een monument. Hier liggen de sociale roots van West, het werkend hart van al die tramchauffeurs. En de februaristaking komt ook hier vandaan."

Dat is wel wat meer dan een hoop stenen inderdaad. Van Stigt keek naar de remise en zag De Hallen. Stoer en industrieel, historisch en markant, met schitterende details. Die kappen, de bijzondere lichtinval, de donkere delen. Met daarin een *food court* en een televisiestudio, een parkeergarage en een

fietsenstalling, een hotel met 55 kamers en een werkplek waar jongeren een ambacht kunnen leren.

En ook nog een arthousebioscoop met negen zalen en een bibliotheek ("Een huiskamer voor de buurt."), die meteen een veilige omgeving is voor Marokkaanse en Turkse meisjes, die mogen daar komen omdat er geen alcohol wordt geschonken. "Dat zag ik allemaal."

Jarenlang is er gesteggeld over die donkere, ontoegankelijke plek tussen de Kinkerstraat en het Bellamyplein en dit jaar was dan eindelijk de opening. Een schitterende, immense plek. De stad werd weer een beetje groter. Als saluut aan het verleden zijn de tramrails blijven liggen. Die dienen als bewegwijzering.

Zelfs de marktluï van de Ten Katemarkt zijn inmiddels om. Aanvankelijk vreesden ze de concurrentie van de *food court*, maar nu heeft de markt er een extra ingang bij, en op

zaterdag vijf-, zesduizend bezoekers extra.

De Hallen is niet het enige monument dat Van Stigt voor de stad heeft gered. De lijst van zijn projecten is zowat eindeloos.

Om te beginnen natuurlijk het Olympisch Stadion, inmiddels een fraaie plek vol nijverheid en sport en afgelopen winter zelfs even de mooiste schaatsplek van het land.

Maar ook Pakhuis de Zwijger, dat op instorten stond en nu een bijzonder huis van cultuur is. Of de Silodam, ooit een halve ruïne en nu misschien wel het mooiste plekje om te wonen in de stad.

Het Conservatorium Hotel, het Entrepotdok, de Oranje Nassaukazerne, het Filmmuseum, de Apollohal, het Amsterdams Lyceum, de Posthoornkerk, de Vondelkerk. Alleen maar het stempel van Van Stigt.

En waarom? Van Stigt: "Het is de oude SDAP-gedachte. Kennis en kunde delen en voor de gemeenschap inzetten."

André de Bouwer, idealist.

'Hier liggen de sociale roots van West'